

PERIÒDICH POLITICH VERMELL

== SALUT PÚBLICA == INTERESSOS POPULARS == ARTS Y LLETRAS ==

PREUS DE VENTA

25 exemplars. Una pesseta
Cada número. 2 quartos
Surte a llum ab tota regularitat a lo menos una vegada cada setmana

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ

6-RONDA DE LA UNIVERSITAT-6
BARCELONA

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Tot Espanya, portat a domicili. . . 8 reis trimestre
Països de la Unió Postal. 16 id. id.
Dona números extraordinaris sempre que ho demanar las circumstancias

AL PÚBLICH

Lo dimecres de aquesta setmana varen reunir-se a la llibreria d'en Guillém Perra los representants de varios periòdichs diaris y setmanals de aquella ciutat, al objecte de procurar l'alivio de la situació del periodista senyor Camacho, director de *La Mosaica Roja*, pres la mes de dos mesos ab motiu de una denuncia de dit periòdich, y al cual lo fiscal li demana la friolera de vuyt anys y un dia de presiri, per supostos atentats a la forma de govern.

No cal dir si patint per tal motiu te de seros simpàtic lo senyor Camacho molt mes que son homónim lo de las tarifas; aixís es que acudirem a la reunió, en la qual se acordá demanar al públich lo préstamo de dos mil duros que exigeix lo jutjat del Pi pera deixar en llibertat provisional al citat periodista.

La setmana entrant publicarem lo document de la premsa, ja que aquesta no tenim temps de ferho. Entretant adelantém la noticia a nostres llegidors, per si tenen a be contribuir a la suscripció de préstamo pera reunir la flansa que te de posar en llibertat al senyor Camacho.

Las bases de la suscripció con las següents: Al acabarse la causa devolució del préstamo, que s'haurá pres baix recibo, y si algú no 'l recull dintre lo plasso que 's fixi, emplearho en algun objecte de beneficencia.

Nosaltres desitjariem que l'acte de solidaritat de la premsa barcelonina ab un de sos companys quedés coronat pe 'l major éxit y trobés per totarréu imitadors.

L' INFERN

ESTUDIS DE CIENCIA CAPELLANESCA

(Continuació)

XI

Inseguint ab l'andiscació del foc infernal, sospesa en l' anterior article, pera dirigir nostra pastoral paraula a las ovelles descarriadas que no hi posan tó, dirém, ab intenció consoladora, a las mateixas: «No vos aterroritzéu, no vos aterroritzéu del tot; penséu que mentres hi ha vida, hi ha esperansa; qu' alló de la eternitat pot esser una amenassa y res mes. Nostre Senyor es molt capritxós y fins astut, com l' ha anomenat algun teòlech; «en aquest mon nos enganya pera provarnos; pot ser en l' altre hi fa 'l mateix.»

Es lo cert, donchs, que lo foc infernal es susceptible d' acabarse com totlo demés del mon. (Al fi en lo mon es ahont está colocat.)

Aixís s' ha escapat de la ploma de Fray Lluís de Granada quan diu que 'ls dimonis han d' estar bufantlo contínuament pera conservarlo y qu' en cas de cansarse aquestos ja 'ls supliria lo but incansable del Pare Etern (Libro de la oracion, XIV-VI).

Poden cansarse 'ls dimonis de bufar; jo ho comprench igual que 'l citat autor, lo quin se fundará tal vegada en que no pot a 'n aquells interessarios gayre 'l que 'l foc durí; pero en lo que no 's conforman nostres opinions es en lo de que Deu no pot cansarse.

¡Y per qué not! ¡No 's va cansar de voler dominar al mon per sa lley primitiva y va enviar al seu fill pera que 'n formés una de novat! ¡No 's va cansar de las impertinencias del home en ferio empipar y va crear l' Infern possehit de la rabia, qu' es germana de la poca pacienciat... Y donchs ¡qu' m' jurará a mi que demá ó un altre dia no arriví a cansarse de butar deixant que 'ls del Infern si tenen fret se fassin fregast!

¡Vaya si pot ser!

¡Eh, quina xaripa! Y res, es lo que deyam; si la religió católica es lo més suau d' aquest mon!

L' home dolent que no vol esser católich, ja no 's mereix tal péssim dictat ¡vaya! mes be li escaurá que li apliquin aquell adjectiu qu' expressa la bondad duplicada, es a dir, bo-bó.

Además, lo foc aquell, segons afirma la mateixa llumana, ve a participar de la virtut de la sal que penetra fins al moll dels ossos.

¡Ja os torneu a horroritzar! Donchs no ho feu, pastanagas de la mev' ánima. Y ¡qué tó que veure que penetri fins al moll dels ossos ni que vagi encara mes a fons! si al cap y a la fi es con todas las cosas, que qui hi está avesat després no sap estar-sen. Aquell foc, porque ho sapiguéu, ab tot y penetrar com la sal y picar com lo pebre, es l' element de vida dels dimonis, treyégulos d' allá y los veuréu patir. Veus' aquí lo que son las mentidas y com se sorprenen: lo repetit Lluís de Granada diu que «lo foc d' aquesta vida es aygua comparat ab lo del Infern» (Ibid.); y ve

després un altre á ensenyarnos que pera un dimoni es aygua lo foch del Infern comparat ab lo de la terra, y ho fa referint de un Mal esprit que permaneceix tot tranquil y de bon humor mentres no té á sobre altre foch que lo etern y encara no sent l'efecte del foch terrenal ab que li creman cabells y barba, ja me 'l teniu fugint esparverat demanant assistencia ab brams horribles. (V. de S. Antonio.—Navarro).

¡Eh! ¿qué m' hi diheu! ¡Y pensar que, de trás cantó un parell de llumaneras mes nos afirmen que «lo foch d' aquesta vida es un efecte de la bondat de Deu, mentres lo del Infern ho es de la seva cólera!» (Salam, y Gelab.—Regla de Vida).

¡Válgam jo y quin sacrilegi, quin escándol... ó millor, quina confusió, quin embull, quin farcell de bofas!

Ara bé, jo 'm faig càrrech de que aixis las pecadoras *tinoratas*, com los pecadors obstinats é incréduls, se haurán volgut imaginar lo foch del Infern com un foch purament espiritual y que sols pera que los imposi es que 'l pintan materialist. Mes ¡ay! quan errats anéu los que vos deixen conduir per aquesta tentadora idea; refuséula, sí; apartéula de vostre cap com vos apartariau del cap de Satanás si 'l vejesseu botar per terra...

Vulguéu buscar la font de la veritat avants de donar crédito á vosstras enganyadoras ilusions.

Lo foch del Infern, pera que ho sapiquéu, es foch material de veritat.

Ja sabéu lo lloch qu' ocupa, que es, segons tots los geólechs un disposit de foch.

En las Escrituras, tampoch hi ha que donari voltas; no vol expressarshi altra cosa que un foch que crema igual que 'l foch terrenal, sino ab la diferencia de que no consumeix la mateixa materia que abrusa, y per aixó los teólechs se han vist obligats á declarar *de fé* la materialitat del foch internal, fins al punt de que peca de heretgia qui no 'l creu aixis.

Sant Tomás lo proclama foch corpóreo y explica aixis sa ben basada teoria:

«Essent cert que després de la Resurrecció han d' ésser precipitats en ell los condemnats y essent lógich que 'l cos no pot sentir altre pena que la *corporal*, per lo tant, corporal ha d' ésser lo foch del Infern.»

Mes jo no sé si aquestas rahons vos convencen prou: ¡ay Senyor, quan obstinada es la incredulitat y quan costós lo donar á entendre la evidencia de la crueltat del Etern Pare de bondat suprema!...

¡Qué voldriau vosaltres, qué voldriau que Deu expressament fes sortir un condemnat del Infern que vos ho afirmés! ¡Ah, exigents, exigents!...

Pero en fi, no suposo pas que vullguesseu que pera cada un de vosaltres hagués de sortir un condemnat dihent: «Lo foch del Infern es veritat que crema *de-debó*» Caratsus, perque aixó seria molt voler.

Aixis donchs, si sou de bon contentar allá va un exemple tret de la *infalible* Historia Eclesiástica.

Veus' aquí que una vegada era que se eran dos joves alumnos de la célebre escola alejandriaca d' Egipte. Habent sentit cert dia y en certa iglesia una predicació sobre l'Infern, un d' ells ne va fer burla, mentres l' altre, esperterrat, s' arrepenit, se convertí y 's va fer monjo.

Un quant temps després va morir repentinament lo primer, permetent Deu que se aparegués á son citat company y li digués entre altres cosas: «Noy, sápigas que la Iglesia predica la veritat quan predica 'l foch etern de l'Infern.»

¡Estén satisfets ara, ho estéu, partidaris de la bondat divina y altres herbas!...

¡Bo! Ja 'm sento una munió de veus:

—Home, los miracles precisament no mes succeheixen als que ja son fanatissats, tocats del cap, que veuhen fantasmas per las parets...

—Home, precisament aquestas aparicions que tan saludable efecte produhirian en un exercit d' incréduls, sempre las té qui menos las necessita, perque ja ho creu tot.

—Home, sempre 'm citéu cosas succehidas ab ximpls acreditats...

¡Ay-ay-ay, noys!... Qué voleu que 'us diga: sino hi creyéu, millor.

Jo faig ló mateix.

ELECTRICH

(Seguirá)

NOTAS

(7) Vegi *Ilustr. applic. al Teatr. crist. del mateix*.
(8) Volent convencer á Sant Antoni, la hermosa sacerdotia diabólica li diu, entre altres genes estolides:— «No t' imagines que lo que vull dirte ho fassa per presunció, sino que vull que sápigas que sé y entench tots los llibres de la Sagrada Escritura y que he après totas las sagradas lletres aixis com totas las demés ciencias, quinas cap home ha pogut com jo acopiar: jo 't declararé capítol per capítol tot lo vell y nou Testament sense descurarme un versícul ni un sol mot.

«Y li comença á retreure tanta y tanta oportuna passatjes de ditas Escrituras, que té Cristo que baixes.» (Veg. la tan citada V. de S. Anton).

(9) «Demonomania.—Varietat d' enagenació mental ab que 'l malalt creu qu' está possehit d' un dimoni.» (Dic. de la Lengua).

(10) «Contra las bruxas que se concertan ab lo dimoni y se li entregan ab pactes espressos y cédulas firmadas de son nom y sanoh renunciand á Cristo, los Sacraments, etc.: aquestas miserables pensan qu' están sense remey. Pera que tornin ab sí se las obliga á fer actes de fé y esperansa, á fi de que cregan que poden desfer lo pacte y que deuen ferho, aixis com cremar y destruir totas las senyals que tinguesen... Si té la cédula 'l dimoni, no hi fa pas res, ni se 'l ha de cridar pera que la torni, perque ell es molt maynós.» (García. *Promtuar. de Theolog.* IV-II).

(11) «Se peca quan se comet fornicassió ab lo dimoni, que es sacrilegi y superstició perque inclou pacte ab un enemich de Deu.» (Ibid).

(12) Historia Eclesiástica.

(13) Sant Tomás.

(14) Bossuet.

LOS MISSIONISTAS Á SITJES

(Arabamot)

Faltan uns quants detalls per afegir al article anterior sobre la civilisadora propaganda que fan las misiones de Sitjes desde 'l cubell del Esperit sant.

Baladrejant desde la trona, donant l'afals del ánima per desdejurar las mans ovellas, benehint rosaris y criaturas, y entretenintse ab las feligresas han conogut de tal manera á la població, que la

cullita de llana ha anat minvant de un modo que, si hi tornan sovint, aviat no se entrobará ni la mena.

Pero aném á pams.

En una de las conferencias donadas á las donzellas van dir que las noyas no tenian de criar may gossos falders, perque la calor d' ells incitava á fer cosas desonestas, deixant entreveure desseguida, ó millor dit, esplicant á las noyas, quinas cosas eran aquestas, que no som tan brétois nosaltres ni tan jesuitas que cayguém en la tentació d' esplicarho, puig tota precaució fora poca per no caure en indecencia.

Un' altra vegada va esplicarse com un papagall sobres lo que era 'l cel.

Escoltemlo:

«Lo cel es una ciutat grandíssima, imensa, mes gran que Paris y Lóndres. Los carrers tots son de or y pedreria; las parets son de coral, las portas de diamants, las bigas de caramelos, las taulas de sucre y tot es per aquest estil. Tothom viu sense treballá (igual qu' ells), y allí tot es goig, dolura, plahers y alegría. Qué componen las felicitats de la terra, germans meus! Las del cel, alló es viure! Al trobarse un grupo se abracen, altres se peitonejan (ja hi som!), pero no 'us penséu pas que ho fassin ab malicia (¡ah!), res de aixó, allí tot es ignocencia.»

¡Voleu mes ignocencia, estimats lectors, que la de pretenir ter empassar tals ximpleries als feligresos!

¡No 'n fan poch de cervexa al progrés uns missioners tan sabatassos!

Ab tan católica propaganda tothom queda convenut.

Diumenje van despedirse tan patéticament, que per plorar com las criaturas no mes van faltari 'ls mochs. «Preguéu per los pobres missionistas, deyan ab unas llagrimas que semblavan llumaneras, que potser may mes los veuréu.»

Després van alabar al alcalde dihent: «No se 'n troban d' autoritats com aquesta, tan religiosas que 'ns ha donat tot l'apoyo que ha pogut.» ¡Ja ho crech, tira peixet, fins va anarios á rebre ab lo sant-cristo grós!

L' alcalde de Sitjes si que no es pas com lo de molts pobles que semblan burros... sense serho; no, no, aixó si que no ho es. Per espavilat y sabi no li falta res. Per aixó van celebrarlo tant los missionistas. Ja diu lo ditxo que 'ls talents se troban, que las montanyas no.

Acabava 'l predicayre son despido quan una colla de tranquils van deixar anar un colom, que va posarse dalt de la trona.

Y diuhen que va exclamar un feligrés:—¡Miracle! l' Esperit Sant en persona (deuria voler dir en *bestia*, tractantse de un colom!), ha vingut á inspirar al missionista. Donchs la gracia de Deu está ab nosaltres.»

¡Santa paraula! Si jo hi soch també n'hauria fet la gracia de Deu tal espectacle.

Decididament los conservadors fan una nova lley d' imprenta.

Diu lo ditxo: — De sastre pots mudar, que de lladre no escaparàs.

Igual ab las lleys d' Imprenta: — De lley pots mudar, que de ser perseguit no escaparàs.

Y com en això sempre anem de mal á pitjor fins que vinga 'l salt mortal, estich segur que, per no desmentir l' aforisme, la futura lley serà encara més dolenta que l' antiga d' en Cánovas y la dels mateixos fusionistas.

¡Tot siga per lo que jo 'm sé y mal com no 's reventa!

.. ..

Han sigut posats en llibertat alguns dels *conspiradors* agatats aquestos últims dias.

La *sabiduria* del govern ja va treyent lo nas.

Ab la *conspiració* han volgut fer molt efecte, y 'l resultat ha sigut *estripar lo panyo*.

.. ..

Lo senyor Gil Maestre ha sigut *trasladat* de Barcelona.

Ab aquest motiu los picayres, timadors, etc., se diu que han fet un gran xelis en una de las millors fondas de la Rambla.

Los cambis de govern sempre á uns ó altres aprofitan.

.. ..

A Madrid un polissont ha clavat un fart de llenya á un venedor de periódichs.

Al queixarse la premsa de la capital, diu que convé castigar tals desmans, perque si no 's castigan avuy que 'ls fan los conservadors, demá podrian terlos los liberals.

¡Vaya un disbarat! Los liberals sempre s' han perdut per lo mateix: Al manar los reaccionaris han rebut, y al manar ells may han sapigut pegar.

¡Ey! tractantse de reaccionaris, que lo qu' es per perseguir y fastidiar als liberals mes avansats, tots los governs han sigut prou y massa bons.

.. ..

Fa algunas setmanas que del paquet de TRAMONTANAS que enviám á Sant Joan Lasfontes se 'n treu un número.

Senyor Administrador de Correus, ¡quí deu ser aquest arrossayre que vol llegir de franch!

Home, avís que 'ns demauí 'l periódich, que no li negarém.

Però que no l' afaní dels altres, que no tenen cap culpa de las aficions del picayre.

.. ..

Nos fan assaber de Tarrassa que se ha reorganísat la orquesta dels *Catalans* y

que per llogarla s' ha de anar á trobar en Joseph Fabrès (a) *Martó*, carrer del Pantano, núm. 25.

Si algú está per músicas, ja ho sab.

.. ..

Lo colegi laich del carrer de Montaner, núm. 89, ensanxe, desde 'l dia primer del corrent mes de Abril ha establert la ensenyansa del idioma francès y pren tres menas d' alumnos: Mitj pensionistas, externs y encarregats.

Los pares de familia que no vulgan educar sos fills en cap religió ja ho tenen entés.

.. ..

En l' Ajuntament de Gracia va passar fa pochos dias un fet d' aquestos que 's marca ab terra d' escudellas.

Es lo cas que 'l senyor Derch, regidor dels pochos que saben donar mals de ventre á certs arcaldes y dels que no 's doblegan may devant de las *irregularitats* que tant s' han fet de moda en aquestos benehits temps de *fe monárquica*, va comensar á treure drapets al sol, en plena sessió, de la bogada de certs comptes dels consums, y l' arcalde, á qui tal volta debian picarli las mostassas del ciudadá Derch, va quitarli la paraula. Però com dit regidor ni estava costipat ni patia de la llengua, no va pas quedarse mut, lo qual li valgué esser tret de la sala, y si no *un cellarto desseguida* deuria ser per *ecceés de generositat*.

¡Y poch que á mí m' engresca un regidor cantant las quaranta al arcalde y á tota la lladregada del olla!

¡Ja 'ns convindrian una bona colla de Derchs entre mitj dels nyaps conservadors!

¡Quanta bruticia descobriríam!

.. ..

Habém rebut ab un retrás mes que regular la carta següent, que insertém per complaure á sos autors:

«Sr. Director del periódico LA TRAMONTANA. Muy señor nuestro: Habiendo leído en el periódico *La Tronada*, del domingo último, y en su seccion Oficial, que «El Gobernador de Gerona ha disuelto el grupo de Figueras,» suplicamos á V., Sr. Director, que por medio de su digno periódico haga saber á sus dignos y numerosos lectores, que, ja noticia dada por *La Tronada*, por más que cause una pesadilla á sus inocentes autores, ES COMPLETAMENTE FALSA.

Figueras, 5 Marzo de 1884.—El Presidente, José Quintá.—El Vicepresidente, Francisco Geli y Andreu.—El Tesorero, Magin Ferrer.—El Contador, Secundino Quintá.—El Secretario, Paladio Calmo.»

.. ..

Habém rebut un estat de comptes de la *Union Fraternal Ibérica de Librepensadores* de Gracia, que no podém insertar per falta de d' espay, pero que tem públich pefa satisfacció de sos interessats.

.. ..

Fa pochos dias va ferse l' enterro civil de un noy á Sant Martí de Provensals.

Lo lliure pensament va arrojantse, á pesar de la guerra sotanesca que per tot arreu troba.

.. ..

Lo diari *El Progreso*, de Madrid, te vint denuncias demunt, y no 's vol flansa per son director, sino que te de anar á la presó.

Suposant que de las vint causas pendents unas ab altres li vingan á sortir uns cinch anys de presiri (de fixo que mes de quatre 'n passarán) tindrem que per escriure en un periódich de oposició se condemnaria á un home á CENT ANYS DE PRESIRI.

¡Y pensar que d' aixó fins se 'n diu sistema lliberal!

Per supuesto, que 'l tal director de *El Progreso* sembla que ja ha posat terra per entremitj entre la lley de imprenta y 'l seu individuó.

¡Y aixó que 's tracta de un xafarranxo entre partits perfectament legals, puig que dit periódich es l' *orga* d' en Martos! ¡Qué succehiria si 's tractés de algun *ilegal* descamisat!

No 's necessita trencarse 'l cap per endevinarho.

.. ..

En Martos va progressant com los cranchs.

Aquest dia va brindar per la monarquia *constitucional*.

De modo que ara ja no la vol democrática ni esquerrana.

Mireus lo qu' es aquest home:

Va defensar á D. Amadeo, y D. Amadeo va caure.

Va ferse republicá y la República va anar de bigotis.

S' ha fet esquerrá, que vol dir democrática monárquich, y la esquerra está deshaciada.

Ara 's fa monárquich constitucional.

¡Continuará lo fatalisme d' en Martos! ¡Quina ganga pe 'ls republicans!

.. ..

A Figueras ja tenen acabat un cementiri lliure, construit per l' Ajuntament.

Bona falta fa veure exemples d' aquestos, avuy que la Espanya sembla patrimoni dels ensotanats.

.. ..

Nos escriu un lliure-pensador de Granelers, molt enfutismat y queixós de un sermó fet en aquella vila lo dia 14 del passat Mars, en qual prédica un tal Magarola, de ofici capellá, va dir que tots los que no prenian los sacraments eran criminals, y s' hi enfadá lo qui 'ns escriu perque ell perteneix als aludits com á criminals.

¡Home, home! No s' ho prenga aixis.

Ja estariam frescos si tinguésem de pendrens en serio todas las barbaritats que 's diuhen desde la trona.

N' hi hauria per anar á parar tots á Sant Boy.

A UNA ROSA... ROSSA

(IMITACIÓ D' EN PEPE DEL CARRIL)

Seguint lo mateix estil que 'l' d' en Pepet del Carril vull fer-te un retrato igual, Roseta, tot de perfil y copiat del natural.

Se'mbla impossible, Roseta, que tu qu' ets la flor y anís de las pedras, fent brometa, hagas perfilat la xaveta tot ballant ab un sabota.

Mes heu dit: no comprènch pas perquè vas fent tant abia d' un exercicio sense sas que t' ha obligat á fer cas del tipo d' un anadós.

Pei be, Roseta, que t' vull no t' en vagis tant avall buscant un que t' oigui al ull, que una noya del teu tall tips tan bords no t' escull.

Per meç que siga tritat que t'ú may afeie has dut á tal subjecte estrany... Mal sistema has adoptat per ferlo servir d' escut.

Estranyo que t' abandonis, que ta conducta no semenis y que trais exemple donis: encare que t' hi abraonias no t' creguis pas que t' estrena.

Tu qu' en modas adelantas, que ab amics no t' ajuntas y que per molts no t' decantas... ¿Per que abort tant pobre t' plantas sentais qu' en tot des-puntas?

Donaris á entendre, Rossa, ó que t' veus mitj compromos ab un tipo que t' fa nosa... ó que tens bon poca empresa conquistant tan poca cosa.

Varen dir-me (no es engany) que lo que fas no es estrany, puig la venjanca t' empeny. Potser serà un desengany que fins t' ha fet pendre l' seny... (?)

Et aquestas creacions tu totes la culpa tens, perquè en totes ocasions gastes massa pretensions... ¿m' entens, Roseta, m' entens?

Si segueixes ab despit, com fins ara, t' emi equet, no n' treurás gaire profit: t' espera l' destí aburrít de la Rossa d' en Pepet.

ES-ESTUDIANT

Los encarregats del anafís espiritual de Cornellá tractan de fer cumplir la parroquia á sas ovelles d' un modo que honri 'l nom de la població.

Entre 'ls molts cassos que se citan de confessions de noyas ab las que bons polvos hi busca 'l burot de la casilla, mereix citarse la confessió que feu un tal mossen Pere (a) Plata y Oro, ab una dona casada.

Dibent la penitenta que feya molts anys que era casada y no més tenia dos fills, lo contés va dirli que alló no podia ser, y que Deu la castigaria, porque ab lo temps que era casada havia de tenir més fills, y que aixó sols se comprenia per certas trampas matrimoniales; prenentse desseguida unas tals libertats pera voler averiguar ab tots los ets y uts de quin modo estornudat la penitenta y 'l seu marit quan prenen polvos, que la pobra dona, escandalitzada; va tocar pipa del devant del tafaner de faldillas negres, deixantlo ab un pam de nas molt tiesso y fent sanctus per no haver pogut encarrilar la ovela... á son-corral.

En la carta que se 'ns dona la noticia hi ha tal lux de detallets, fets públics per la dona interessada, que no sembla sino que 'l conéss buscava tots los pels á la qüestió.

La dona tan cristianament tafanejada, ha jurat que d' aquesta feta may més anirà á confessarse.

¡Ja m' es simpátich mossen Plata y Oro!
¡No veveu quina propaganda fa!

.. ..

Dintre la iglesia de Santa Agna va haverhi un cruixit l' altre dia, que va donar un molt mes que regular susto als devots y devotas que havian acudit á donar caldo á l' ánima, no faltanthi corredissas y desmayas y algun ¡válgam Deu! que espeterrava.

¡Jo no sé qué pensan los feligresos!
Tan sovint que per las iglesias succeïxen desgracias, y ells sempre tossuts en acudir á la menjadora espiritual sense volerse fer cárrech d' anar al cel de corre-guda.

¡Si á lo menos fessin com jo, qu' estich curat de tals sustos!...

.. ..

Entre Olesa y Esparraguera s' ha promogut un plet per demés original, á conseqüencia de si pot ferse ó no la Passió en la última de dites poblacions.

Pero veiamus aquí, sabbatassas; ¡no fora millor, com dihem en catalá, que lo que 's té de menjar la justicia vos ho menjeseu vosaltres!

Es tota una humorada renyir per una funció de teatro... catòlica.

Seguint per aquest camí de progrés, aviat veurém pliets per cantar missa.

.. ..

Un predicayre de Sant Joan Lasfonta va dir desde 'l cubell sagrat que «tocant á una penitenta per totes las parts, va ferli confessar un pecat sucio contra Deu.»

¡Y quán m' engresca tota aquesta literatura sagrada!

Per sentiria, casi val la pena d' anar á la iglesia.

.. ..

A Santa Coloma de Farnés ha predicat aquesta quaresma un frare caputxí que ho ha fet... del modo que ho fan casi tots.

Ab cada miracle que contava deixaba rovellat lo sentit comú del mes piadós feligrés.

Escóttine no mes un.

«Una vegada va haberhi una minyona molt rica que anant á sentir una missió y tot sent á l' iglesia van convidar á unas quantas amigas á un ball que donava á casa seva.

«Va ferse 'l ball, pero al ser á lo millor la Catarina (aixis 's deya la noya) cau morta.

«Llavors corre tothom á buscar los missionistas, que acudeixen al ex-ball ab lo bisbe. Un ensotanat crida á la morta que

s' alsí, y efectivament, la Catarina 's posa dreta. Lo missionista va preguntarli si se arrepenia y la ex-morta va contestar:—Ja no hi soch á temps; estich condemnada per sempre més.—Y ¡patapla! torna á caure morta altre vegada.»

Me va engrescant tant lo género de la oratoria sagrada seguint aquesta beta, que no desconffio de que acabin per ferme agafar afició á anarla á sentir.

Estich segur que te de ser cosa divertida.

EPITAFIS

Jau aquí la Reparada, minyona de molta greca; pobret! morí reventada de una llanguina fresca.

La noya gran de la Llúa tingueren qu' enterrá aquí; sola per un tip de carn crua que may va poder pabi.

M. GARDÓ

ENDEVINALLA

Tinch una veu molt bonica y un color que sembla d' or; fins quan soch bruta soch neta, y tothom dia que tinch cor.

R. CALA

XARADA

Una vida molt tres dos, tots los anys, per lo seu sant, sis botelles de rich ha regala á lo tot Pasqual.

L. L. MILLÀ

SOLUCIONS

À LAS CABORIAS DEL NÚMERO PASSAT

DESELLABO: — Sentiment Tenintna. Sentint. Senten

Senti. Ment. Na. Si.

GEROGLIFICH: — Las passas al situ pican.

CORRESPONDENCIA

Passat: Son bon xich defectuosas totas vas poesias. —Un Dracaire: No serveix res.—Un Revolucionari: De vosté tampoch.—A. Puñella: Igual lo seu.—F. H.: La poesia está bé, pero te molt poch interés pera sa publicació.—Garriga: ¡Home, no se las pegui tan fortat! La abundancia del género fa que no tot ho poguém aprofitar. ¡Per aixó no hi ha que desanimarse!—J. F. y R.: La barreja de asonants y consonants tan inapropiable sa poesia.—E. Cala: Anirà alguna coseta.—J. Cay: Aprofitaré algun epigrama.—J. B.: Los epigramas qu' envia no acaban de filar prou be.—Marta Bonanoga: Anirà tan aviat se pagui la primera, y la segona veurém.—Fitzlich: Anirà á son temps.—Un Barcelonés: Las sobras de material no 'ns permet assegurari la inserció de Un exemple. No parlant de la que 's refereix seria per no acceptarla.—A. Escoll: Aniran alguns.—L. Milla: N' anirà algo.—Naturera: No serveix.—Cassimiro d' Esparraguera: No fila prou.—Sastre de Palsfrugell: N' hi posaré algun coseta; lo demés es molt incorrecte.—Ruch Najrat: Aniran las caborias.—MMC de Gramollers: Aniran alguns epigramas.—Anastasi: No serveixen.—Leri-Leri: No 'senyor, ni un horral.—Tiburti de la Fontana: Anirà algun de vos epigramas.—Estacia: si 'senyor, son molt dolents.